

Voorwoord

40^e jaargang november nr. 447

Daar zit ik dan, eind november achter het toetsenbord, met maximaal twee vingers tegelijk wat letters op het scherm te tikken. Geniet een moment van de zonneschijn door de ramen, de zon die zich vaker laat zien dan in oktober. Buiten waaien de blaadjes van de bomen. Wat er nog aan de takken blijft hangen, wordt gedomineerd door prachtige herfstkleuren. Met veel plezier wat ritverslagen geschreven over het afgelopen seizoen, nu is het voorwoord aan de beurt. Dit is de laatste maand van het kalenderjaar, de maand waarbij we afstevenen op de kortste dagen van het jaar, om daarna gelukkig weer op te klimmen. Wordt het dan nu weer eens ouderwets koud? Eindelijk de schaatsen van zolder mogen halen? De maand zonder Heinkelevenement.....Op zich maakt dat voor onze scooters niet uit. Een Heinkel kan een heel tijdje zonder echte liefde en aandacht voordat ze ons in de steek gaat laten. De maand van de feestdagen, dat is december. Door de corona wordt er een flinke draai aan gegeven, voor wie de regels respecteert. We zullen het moeten doen met een beperkt aantal mensen over de vloer. Rubberen Robbie zong jaren geleden al "we zitten hier gezellig met zijn vieren" om te vervolgen met "dit wordt een kerstfeest als geen ander". Zo te horen is die combinatie op zich niet verkeerd, de vrolijkheid schemert door uit zijn stem. We proberen er maar aan te wennen.

December, het kantelpunt naar een nieuw jaar. Wat gaat het ons brengen? Wat mij betreft gaat de aandacht direct uit naar de uitgestelde rit van het JaRuPi trio. Ben zo benieuwd waar zij ons hadden uitgelaten. Voor het gemak sla ik even de eerste drie nieuwe maanden van '21 over. De tijd vliegt, voor we het beseffen is het werkelijk zover. Mensen, blijf gezond en gelukkig! De Heinkel-vitaminen van afgelopen jaar zullen u de winter doorhelpen.

Hartelijke groeten van Kees Colijn

Inhoudsopgave Heinkeltje nr. 447 december 2020

Voorwoord	blz. 3
Nieuwjaarsreceptie 2021	blz. 5
Van de bestuurstafel	blz. 6
Maidentrip van onze BMW Isetta	blz. 7
Hallo Heinkelfamilie	blz. 9
HeinkelHandel	blz. 14
Sigi's tijd bij Heinkel (deel 2)	blz. 16
De geschonken Heinkelscooter	blz. 24

Sluitingsdatum kopij is **30 december 2020**

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Seipgensstraat 50, 6164 HR Geleen

Nieuwjaarsreceptie 2021

Zoals u gewend bent bij de Heinkelklub staat er in het decembernummer van 't Heinkeltje een uitnodiging voor een gezellige Nieuwjaarsreceptie. Deze staat dan ook gepland en afgesproken bij Dorpshuis De Quakel op 3 januari.

We hebben in het bestuur overlegd wat we hiermee moeten en we hebben besloten deze niet door te laten gaan.

Op het moment van inleveren van de kopij voor het decembernummer van 't Heinkeltje mag dit volgens de coronaregels niet doorgaan. Hoe de regels zich de komende tijd ontwikkelen is koffiedik kijken en wij hopen dat het snel wat versoepelt. Wij hopen dat de overige activiteiten van de Heinkelklub in 2021 wel doorgang kunnen vinden, en met ons vele leden.

Wij wensen alle leden van Heinkelklub De Kwakel prettige kerstdagen en een goed begin van het nieuwe jaar en hopen elkaar zeker in 2021 weer te treffen.

Elkaar alle goeds wensen kan- en mag het hele jaar door. Dit is niet speciaal of alleen voor de maand januari.

H et Bestuur.

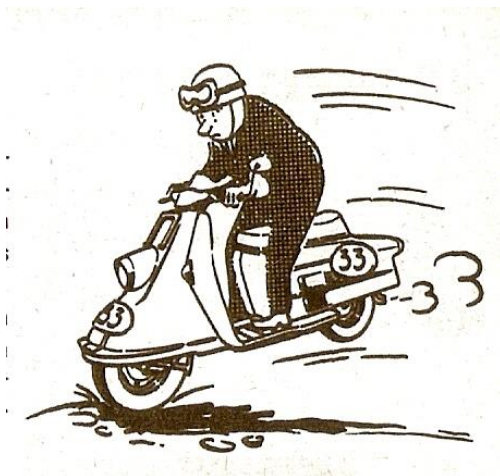
P.S. Houd u aan de gestelde regels en blijf gezond. Dan kunnen we hopelijk weer snel terug naar gezellig samenzijn.

Van de bestuurstafel

Het is een beetje komkommertijd, ook in het bestuur. De vergadering ging deze keer weer digitaal, alleen aspirant-bestuurslid Kees haakte bij Carole aan.

- Er is een planning gemaakt voor de vrijwilligers van het Nederlands Transport Museum voor 2021. Alle vrijwilligers hebben hier inmiddels al bericht van ontvangen.
- Planning 2021: vanwege corona wordt besloten de Nieuwjaarsreceptie niet door te laten gaan. De 1^e rit zou op 4 april vallen, maar dan is het 1^e paasdag. Besloten wordt om deze rit een week door te schuiven naar 11 april.
- De scooter die we van Rob Meulenberg ontvangen hebben wordt nagekeken en er wordt gekeken wat we hiermee gaan doen. Als deze verkocht wordt ten behoeve van de club, moet er gekeken worden wat de waarde is.
- Het bestuur op de website is inmiddels aangepast, echter er moeten nog recentere foto's gemaakt worden

Carole
secretaris

Maidentrip van onze BMW Isetta

Voor het eerst in de Heinkelgeschiedenis was er een rit uitgezet door twee Heinkelladies. Vroeger zouden er gefronste wenkbrauwen verschijnen bij zo'n aankondiging, maar bij de Heinkelklub "de Kwakel" zeker niet. We kennen de slagkracht van de dames al jaren! Enfin, de rit was aardig bij ons in de buurt, dus besloten we om mee te rijden met ons nieuwste renovatie/revisie/restauratie project; de BMW Isetta. Zo af en toe reed ik er weleens een stukje mee in de buurt en hij deed het prima. Af en toe eens een boutje welke niet vast genoeg was gezet, dat was eigenlijk alles wel. Dus wij, met matig weerbericht, het voertuig gestart en vertrokken naar de Pink Heinkelladies in Haarlemmerliede. We wisten ongeveer hoe we zouden rijden, maar ja hoor, op een gegeven moment de weg afgesloten. Wat een gezeur toch altijd! Tegen mijn principe in, toch maar de Tom aangezet en wat denk je? Dat elektronische ding stuurt ons de RIJKSWEG op. Wel de goede richting natuurlijk, maar direct ook een enorme plensbui; wat een uitdaging, met zo'n wegluis tussen dat drukke verkeer. We kwamen heel snel bij de juiste afrit en alles kwam daarmee weer in rustiger vaarwater. Je vraagt je dan af; "Was dit wel verantwoord?"

Zo ervaar je maar: "Onze voertuigen zijn niet meer van deze tijd".

Verder uiterst tevreden over het knutselproject. En daarom nog maar een keertje ingezet in de rit van Arie Verdonk.

Wederom nogmaals de stoutachtige schoen aangetrokken en de Isetta van stal gehaald. Nu nog een keertje bewijzen, dat dit soort ritjes gewoon nog kunnen met een driepoot van 61 jaar oud. Wat direct weer opvalt is de ruimte, die men van binnen heeft weten te bewerkstelligen. Fantastisch! Wisten jullie trouwens dat zo'n BMW-tje

NEGEN keer is ingezet, iets aangepast, om Oost-Duitse vluchtelingen naar het vrije Westen te smokkelen!!!!!!!

Zoals gewoonlijk vertrouwde ik er al helemaal op, dat onze Isetta de rit prima zou voleinden. Er kwam een klein kinkje in de kabel. Rustig snorrend en genietend van het voertuig en de prachtige weggetjes van Arie, worden onze mijmeringen ruw verstoord door een oorverdovend kabaal! Na hem rustig aan de kant te hebben gezet, bleek al heel snel het euvel. De uitlaatdemper was van de motor af. Geen wonder die herrie. Snel dat hete ding er weer opgeschoven en rijden maar weer. Maar nee hoor. Uitlaatdemper er weer vanaf. Ik heb even in het duizenddingendoosje gesnuffeld en vond daar gelukkig twee "vastrukkertjes" in. Jullie weten wel, die nylon dingetjes. Zou dit blijven zitten om die hete uitlaat??? Even later stond Arie z'n schapjes te verzamelen en toen ik uitstapte, begreep ik, dat rijden met een Heinkelvreemd merk de Goden verzoeken was, in de Heinkelklub. Ik bespeurde hier en daar iets van leedvermaak. Had ik natuurlijk zelf opgeroepen. Op slechts een simpele vraag; "is er misschien iemand met een stukje ijzerdraad?" ging er een achterkoffer open en werd dit kleinood eruit getoverd. Nu kon ik de uitlaatdemper tenminste ook hittebestendig vastmaken. Dank je wel, vriend Evert! Daarna vol goede moed de prachtige rit afgemaakt en weer genoten. Hoe het verder afliep met de Isetta? Och dat komt van de winter wel weer. Maar in 2020 je auto even met een ijzerdraadje repareren is toch eigenlijk van de gekke.

Zo ervaar je maar; "Onze voertuigen zijn niet meer van deze tijd"

Simon van der Heden

Hallo Heinkelfamilie

Afgelopen zaterdag viel weer als vanouds het Heinkeltje in de bus. En dan moet ik er snel bij zijn anders heeft Gonnie hem te pakken en dan hoort of ziet ze niks meer. Het blijft altijd een wedstrijdje wie hem het eerste heeft. Vroeger wist je altijd precies wanneer hij kwam, maar tegenwoordig kan het op elke dag van de week zijn! (behalve dan de zondag en de maandag) Maar goed, ik was Gonnie deze keer voor en als je het Heinkeltje dan doorbladert

dan valt het mij de laatste tijd op dat ons Keesje dit blaadje met geweldige verhalen weet te vullen! Super Kees, ik weet wat het is om iedere keer weer een positief en goed lezend verhaal zo te schrijven dat het nog humoristisch is ook. Meestal als je er aan begint schud je het waarschijnlijk zo uit je mouw, bij mij lukt dat meestal ook vanzelf. Het is een gave denk ik. Maar goed, door jouw anekdotes en je schrijfwijze ging het weer kriebelen bij mij het laatste half jaar zodat ik toch maar weer eens de pen ter hand neem. Velen van onze Heinkel-familie zeiden weleens dat ze mijn verhalen misten. Zo ook onze grote vriend Rinus van Zaal die zei dat hij het jammer vond. Dus ja, als onze Padre familias dat vind, dan moet ik aan de slag. Kees Conijntje weet hier niets van. Maar door zijn positieve inbreng heeft hij de doorslag gegeven. Het kriebelde al een tijdje, maar nu is het dan zover.

Genoeg hierover, en over op de orde van de dag.

Zozo, wat een jaar! Gelukkig wel bijna voorbij. En om eerlijk te zijn, we moeten proberen het zo snel mogelijk te vergeten. We zijn, bijna, allemaal op leeftijd en je moet maar denken dat je het meeste brood al wel op hebt! Dus laat ik maar eens terug kijken op de ritten, verantwoord of niet, die we gereden hebben in clubverband.

Eigenlijk begon het trieste nieuws voor ons al in januari toen het bericht kwam dat de zoon van Anton en Joke Straver was verongelukt. Wat verschrikkelijk om zo je zoon te verliezen tijdens het beoefenen van zijn geliefde sport. In en in triest! Ik heb er toen nog een stukje over geschreven, niet dat dat moest, maar ik had daar zo'n behoefte aan om het voor Anton en Joke en ook voor ons zo op te schrijven. Maar jonge jonge, wat had ik er een moeite mee om dat verhaal op papier te krijgen. Waar ik het anders zo uit mijn mouw schud, ging het die keer zeer moeizaam. Vol emotie natuurlijk. We hebben van dichtbij meegemaakt wat een verdriet deze familie heeft. Ik zal het nooit vergeten, elke keer als ik jarig ben komt dit weer boven omdat hij op die dag gestorven is.

En toen kwam Corona een paar maanden later om de hoek kijken. We hebben er tot op de dag van vandaag nog steeds in alle hevigheid mee te maken.

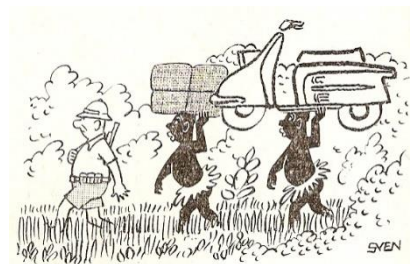
De eerste rit in juli komt me weer op mijn netvlies te staan. Wat waren we blij dat het weer mocht van het bestuur. De rit was nat in het begin, zelfs zo erg dat ik op een gegeven moment achter een Heinkelrijder reed die finaal plat ging op een kruising. Dan heb je het voordeel dat je zijspan rijdt. Je remt en springt zo snel mogelijk eraf om de man in kwestie overeind te helpen. Wat ook lukte, de man kon na even bijgekomen te zijn, zijn rit weer vervolgen op zijn Heinkel. De rit zelf was prachtig uitgezet door 'Jochem uit Lochem". Dit is niet zijn echte naam natuurlijk. Maar als nieuw lid heeft Rob Krans het voortreffelijk

gedaan. Petje af hoor, en van ons mag je het vaker doen want de omgeving is daar prachtig.

Dan rit nummertje 2. De traditionele augustusrit in Drenthe. Het was weer heel gezellig, wel jammer dat de kampeerders verdeeld waren over 2 campings. Dit kwam omdat door de Corona de campings overvol waren omdat iedereen in Nederland op vakantie was gegaan. De rit was weer ouderwets gezellig en mooi. Wat voor mij het hoogtepunt van de rit was dat de rituitzetter: Piet himself na de pauze in mijn bakje terecht kwam. Hij wilde dat nog een keertje meemaken. Wat heb ik genoten van dat gezicht, man geweldig. Dan rit nummer 3, ook vanuit Drenthe en wel vanuit Beilen, uitgezet door een Grunniger samen met zijn schoonzoon. Geweldig gedaan Freerk en Wilfred. Wat mij opviel was dat het deze keer wel heel druk was op de camping met Heinkelaars! Met caravans, campers, tenten en zelfs was er nog een werkbusje..... Je kon het zo gek niet bedenken wat ze al niet bij zich hadden om te kamperen, maar het was echt heel gezellig. Ook was er nog een stel in een gastverblijf in de buurt om zoveel mogelijk tijd door te brengen op de camping. De zaterdagrit, deze keer onder aanvoering van Wilfred was geweldig! Wel wat lang voor een zaterdagrit, maar dat is hem vergeven natuurlijk. De pret was er tenslotte niet minder om. Wat was het ook gezellig met de traditionele barbecue op zaterdagavond met zo'n grote groep. Wel goed dat er geen BOA te bekennen was, want van die anderhalve meter die voorgeschreven was kwam niet veel terecht! Hadden we dit volgens de voorschriften moeten doen, dan hadden we Cootje op de weg die er vlak langs liep neer moeten zetten omdat de camping te klein zou zijn! Dit gingen we dus niet doen, dus hebben we maar wat ingeschikt, maar of dat verantwoord was.....Dan had Cootje ook de bingo gemist, die Joan, de dochter van Wilfred en Anke gedaan heeft.

Ze kreeg ons allemaal stil tijdens de bingo en dat wil natuurlijk wel wat zeggen! Ze had ook hele mooie prijzen, dus daar gingen we vol voor! Bedankt Joan en hopelijk ben je er de volgende keer weer bij om ons te entertainen!

Er zijn tussendoor nog enkele zaterdagritten verreden, maar daar zijn we niet bij geweest.

Dan oktober, de afsluiting van het Heinkelseizoen, dus de laatste rit van het jaar ook wel BBQ-rit genoemd. We waren het wel van plan, maar stonden deze keer voor een moeilijk dilemma: gaan of niet gaan! De Corona-cijfers liepen weer langzaam op en uit ervaring weten we inmiddels ook dat het tijdens de bbq altijd heel gezellig is, vooral tijdens het bakken van al dat lekkers. Dat is natuurlijk allemaal heel erg leuk als alles normaal is. Maar bakken op anderhalve meter is niet te doen of iedereen moet een bbq voor zichzelf hebben en dat is ook gekkenwerk. Dus, we durfden het niet aan, niet alleen voor onze gezondheid maar ook die van de kinderen en kleinkinderen en vrienden die we opzoeken tegen de eenzaamheid. Het was dus niet de rit, maar meer de bbq waar we terughoudend voor waren. Als we dan te dicht op elkaar staan, stiekem een spiesje pakken van een ander of een worstje kwijtraken, gezellig, leuk maar dit was voor ons de reden dat we het deze keer niet aandurfden. Ja, dan kun je wel redeneren om mee te rijden met de rit, maar zoals wij het altijd noemen, de bbq-rit, daar hoort ook de afsluiting bij met alles erop en eraan! Met pijn in ons hart hebben we toen maar overal van afgezien. Inmiddels is het weer eind november nu ik dit op zit te schrijven en het virus waart nog steeds in alle hevigheid rond. Het maakt nog steeds dagelijks vele slachtoffers. Gelukkig lijkt het erop dat er licht

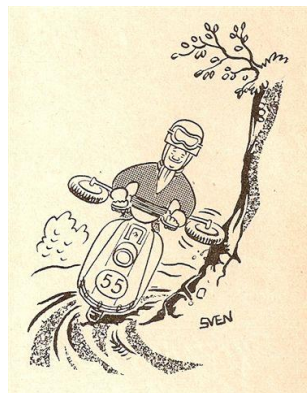
aan het einde van de tunnel gloort: het schijnt dat er een vaccin aan zit te komen! Hoe eerder hoe liever denk ik, want in mijn ogen is dit de enige manier om het virus onder controle te krijgen. En we hebben het geluk dat wij als risicogroep bijna vooraan staan om hiervoor in aanmerking te komen. Dus maar hopen dat het spul goed werkt en we hoopvol naar het volgende seizoen kunnen kijken. Wij zijn al volop bezig met de rit die wij volgend jaar mogen uitzetten. De rit zelf hebben we al op papier. Deze keer wat verder van huis, maar het wordt een toppertje hoor, ga daar maar van uit. Alleen de horeca en de camping moeten nog geregeld worden, maar dat doen we volgend voorjaar wel. Want nu is alles gesloten. We zien het weer helemaal zitten voor volgend jaar, tenminste als er geen gekke dingen gebeuren betreffende de gezondheid natuurlijk.

Ik wil mijn verhaal hierbij afsluiten, misschien wat korter dan jullie van mij gewend zijn. Maar effe de balpen zijn werk laten doen voelde weer goed aan dus.....

Het verhaaltje is misschien ook wat minder humoristisch geworden als eerdere verhaaltjes, maar daar was dit jaar ook niet zo veel aanleiding voor met dat virus.

Lieve mensen, blijf gezond, neem je verantwoordelijkheid ten opzichte van jezelf en anderen. Verder wensen wij jullie een hele fijne kerst en jaarwisseling toe. Maak er wat van in huiselijke kring dit jaar.

Hartelijke groeten van Jan de Zijspanman en van Ginnie in het span

PS. Hou het eerste weekend van juni vrij voor onze rit!

HeinkelHandel

Dit is het advertentieblad van Heinkelclub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te laten voeren.

(nieuw) TE KOOP AANGEBODEN: T.e.a.b. twee Heinkels 103A-2, samen in één koop. Met diverse reserve onderdelen. Scooters hebben lang stil gestaan in garage. Voor info, bezichtigingen of foto's:

A. van Loon. Heemskerk 0641596531 andrevanl@gmail.com

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!

Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes 10 inch Continental of Heidenau (ook tubeless) €41/stuk gratis thuis bezorgd. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Remcilindertjes Kabine €75. Remslangen speciaal voor de Kabine €15,50/stuk (vernieuwen kan geen kwaad)

Gerard Vingerhoed 06-40100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen -Reparatie -Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €35,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstickers 2 stuks voor € 10,-. doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdy van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.

Jaap Overwater Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen, versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER

Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

Sigi's tijd bij Heinkel (deel 2)

Herinneringen van een fabrieksmedewerker.

Zeldzamer wijze bestond voor zeven Tourist werkplekken maar één T sleutel voor de voorste as-moeren. Dus kon het gebeuren dat deze net door een collega werd gebruikt als je hem zelf nodig had.

Toen het mij overkwam, verrichtte ik eerst andere werkzaamheden om dan later de betreffende moeren aan te trekken. Maar juist deze stap vergat ik toen, wat een niet zo'n leuke proefrit tot gevolg had.

Het voorwiel van de 101 A0 werd alleen maar vastgehouden door de beide plaatjes die in de verdiepte gaten van de voorvork zaten. Tijdens de rit raakten dan ook de met de hand aangedraaide moeren los. En precies bij de helling bergafwaarts waar het voorwiel met volgas iets opveerde, gebeurde het dan ook. De as raakte los van de sleuven van de vork, werd kort tijd tegengehouden door de remkabel en de snelheidsmeter aandrijving om vervolgens na de helling weer als een wonder terug te schieten in de sleuven. Echter niet het rem anker! De door de in elkaar gedraaide remkabel ontstane noodstop kon ik gelukkig opvangen maar de schrik was groot.

Later eindigde een andere testrit ook niet echt leuk.

Ik geef graag toe dat ik destijds als jonge kerel me, om zo te zeggen, een nogal onstuimige rijstijl had eigengemaakt.

Aan het einde van de rit zetten we de afgebouwde scooter altijd voor de oprit naar de wasruimte, want daar werd hij nog schoongemaakt. Om dat in de zomer de poort altijd open stond reed ik altijd nogal ruig naar binnen, om dan nogal laat vlak voor de wasstraat te remmen. Dit tot ongenoegen van enkele van mijn collega's, want, terwijl ik weer eens onderweg was, had iemand op de genoemde remstrip rijkkelijk olie uitgelopen. Ik reed zoals ik dat altijd deed en dus te laat voor alles. Met veel kabaal knalde ik tegen de gesloten deur en lag toen precies voor de glazen wand van het kantoor. Het gevolg: heimelijk gelach en veel lovende woorden van de chef.

Ik denk met genoeg terug aan een bedrijfsuitje van onze afdeling .

Toen onze bus met voornamelijk mannelijke werknemers ergens zonder enige bemerkbare reden al bijna een half uur stil stond begonnen we ongeduldig te worden.

Toen kwam de reden van het wachten langzaam in zicht in de vorm van een bus vol vrouwen uit de vestiging Heinkel-Karlsruhe. De verrassing was geslaagd! Een collega en ik en twee flessen Riesling verwisselden direct van voertuig om de reis met die leuke dames voort te zetten. Na deze gebeurtenis reed ik veel vaker naar Karlsruhe, maar niet naar de fabriek.

Als een scooter die bijna total loss was werd gebracht om te worden beoordeeld voor de reparatiekosten, stortte Boley zich altijd direct op de betreffende klant en probeerde, voor weinig geld de puinhoop van hem te kopen. Met nieuwe onderdelen met personeelskorting op nieuw opgebouwd, verkocht hij die dan weer. Dat gebeurde nogal vaak, totdat het ook mij lukte om een schrootbezitter nog voor Boley aan te spreken en het van hem te kopen. Nu was bij de chef de beer los naar mij toe! Hoewel ik alleen maar hetzelfde als hij had gedaan, maakte hij er een compleet theater van en gaf het in het hogere echelon door. Dat had tot gevolg dat de aankoop van mijn onderdelen gecontroleerd werd en omdat ik een deel daarvan pas op aankomende vrijdag als mijn loon kwam, wilde betalen, werd ik ook ontboden op de justitiële afdeling. Voor hem had de zaak echter ook een nadeel, want zijn plaatwerk en frames richtte ik voortaan alleen nog na officiële toestemming.

Mijn volgende eveneens zo verkregen Tourist bouwde ik niet meer in de fabriek op, maar in een Esso tankstation in de binnenstad waar ik drie keer in de week bijverdiende in de nachtdienst. De gekochte en gerichte onderdelen daarvoor bracht ik met onze Mercedes 170 V gesloten vrachtwagen (race transport wagen) buiten de poort.

Terwijl nog nauwelijks vraag was naar motorfietsen, werden gebruikte Heinkelscooters nog heel goed verkocht.

Motorhandelaar Fritz Jerger bood me een Puch SGS 250 en een NSU Max aan voor een Tourist.

Toen ik aan de Ford 12 M van een collega van het constructie bureau een reparatie aan de carrosserie had uitgevoerd, gaf hij mij in plaats van geld waar ik op had gehoopt een Horex Regina 1.

Ongeveer midden 1956 waren er een hele serie talrijke lekken in benzinetanks van de Tourist. Het aantal door de handelaren en ons, uit coulance omgeruide tanks, vulde bijna een nevenruimte.

In die tijd werd er een nieuwe ingenieur aangenomen, die tot dan bij BMW in Milbertshofen had gewerkt. Een zeer kundige man met veel kennis. Hij zou wel zijn ervaringen met de Isetta in de Kabine laten vloeien.

Overigens stond er bij ons een originele Isetta, gebouwd bij de Italiaanse firma ISO, bekend door de sportwagen ISO-Rivolta. Van hen had BMW destijds de rechten verworven tot het bouwen van de Isetta.

Omdat ik in de afdeling de enige was die dun blik autogeen kon lassen, kwam de genoemde ingenieur naar mij toe, en wilde dat ik de defecte tanks zou lassen. Ik was verbaasd! Een gebruikte tank lassen gold als zeer gevaarlijk, zo niet als zelfmoord! Ik beschouwde het als een fabeltje toen een voormalige collega zoiets van de race afdeling van Veritas had verteld. De ingenieur stelde me gerust door de mededeling dat men zoiets bij BMW ook deed.

De truc was om te werken met twee branders. Met de ene stak je aan de vulopening het gas aan en stak hem dan brandend in de tank, waar

hij de hele tijd in bleef. Met de tweede kon je nu in alle rust de scheur lassen zonder je bloot te stellen aan verdamping of zelfs een ontploffing.

Toen we dan ook in de werkplaats de eerste proeven deden, was er bijna een opstand. De meesten inclusief de chef gingen in dekking en ze vroegen er direct mee op te houden. Ere werd een werkbank buiten neer gezet en daar mocht met mijn werk verder gaan.

Omdat ik in de werkplaats sowieso niet erg populair was, omdat de collega's gek werden van het gehamer, nam men dit voorval als aanleiding om mij uit te kwartieren. Mede beslissend was ook plaatsgebrek, omdat ze nu de eerste Kabine reparaties op zich af zagen komen. Aan de tegenover liggende kant van de fabrieksstraat, in de kelder van het directiegebouw waar de frame richtbank al stond, werd er voor mij een grote werkplek gemaakt. Hier werkte ik nu in mijn eentje, het was wel fijn dat ik Boley nog maar zelden zag.

Wat de vliegtuigbouw betreft waren er voor mij geen verdere vooruitzichten.

De ontwikkeling van straalaandrijvingen in Zuffenhausen en de celconstructies in Speyer bevonden zich nog steeds in de fase van uitproberen en testen. Het zou een jachtvliegtuig voor de Egyptische luchtmacht worden. Daarom waren er al maandenlang ongeveer twee dozijn Egyptenaren in het bedrijf aanwezig. Toen de chef op een morgen via de media er achter kwam dat Nasser bij de Russen MIG jachtvliegtuigen had besteld, ervoeren die lui de woede van de professor, want ze moesten nog dezelfde dag om tien uur de fabriek verlaten hebben. Ze werden regelrecht weggejaagd!

Dus werden alle vliegtuig activiteiten afgelast.

Hoewel er voor mij nu geen vooruitzichten meer waren om ooit vliegtuigbouwer te kunnen worden, maar het mij tot dan toe heel goed beviel bij Heinkel, bleef ik wat graag daar.

Over de professor werd wel het een en ander verteld, bijvoorbeeld over vermeende woedeaanvallen en menigeen etaleerde hem als driftkikker. Vooral voormalige Rostocker gaven voeding aan dergelijke geruchten. Zo zou hij toen de fabriekspoort niet snel genoeg voor hem geopend werd dwars door het gesloten hek zijn gereden.

Ikzelf heb hem bij drie persoonlijke ontmoetingen leren kennen als een zeer menselijke en vriendelijke meneer. Toen hij mij in het directie gebouw tegenkwam met een stapel papieren onder de arm, heb ik die van hem overgenomen en naar zijn bureau gebracht. Hij informeerde naar mijn naam en mijn afdeling, vroeg me hoe het me bij de firma beviel en bedankte me.

Mijn tweede ontmoeting met de baas was bijna curieus. Ik was uitverkoren om in de achter de spuitrij liggen smeerkuil olie te verversen van zijn jachtwagen. Dat was een groene Mercedes 170-V met een grote bak voor de radiator waarin hij het gedode wild vervoerde. Terwijl de olie eruit stroomde maakte ik mijn meegebrachte pakje brood open en wilde net ervan gaan eten, toen ik witte schoenen van de trap zag komen. Oh God de grote baas! Ik geloof dat hij in de weide omgeving van Stuttgart de enige was met zulke schoenen. Hij wilde waarschijnlijk zijn auto van onderen bekijken, vergat dat echter onmiddellijk toen hij mijn boterham ontdekte. Hij vroeg waarmee het was belegd en of hij een hapje mocht en deed dat ook!

Bij de derde keer vroeg hij mij in zijn kantoor te komen. Ik kreeg een gevulde fles en gaf me op heel vriendelijke toon de opdracht om

daarmee naar het Max Planck-Instituut te rijden, om daar het bronwater van zijn Jachthut te laten onderzoeken.

De beide zonen van de professor, die ook in het bedrijf werkzaam waren, leken totaal niet op elkaar. Terwijl de ene zeer terughoudend en eerder wat introvert was, maar erg vriendelijk overkwam, bekommerde de ander zich ijverig met de verschillende belangen van het bedrijf. Over hem werd verteld dat hij toneelspeler wilde worden. In hoeverre hem dat later gelukt is, weet ik niet. In ieder geval viel hij op door zijn ideeënrijkdom en spontaniteit.

Zo liet hij in de fabriek, zonder medeweten van zijn vader, voor zichzelf op basis van een Mercedes 220 een carrosserie uit elektronenstaal bouwen gebaseerd op de race wagen W196 (in de Reims-uitvoering). Dat voertuig, wilde hij, noch in ruwbouw, op de verjaardag van zijn vader voor de villa in de Robert Bosch Straße slepen, om hem , naar hij hoopte, op deze dag mild gestemde vader te laten zien. Die rekening ging echter niet op, want de Chef bepaalde dat alle verdere opdrachten aan deze pseudo-race wagen moesten stoppen.

De nieuw opgerichte Heinkel-Segelfliegergruppe kreeg van de Chef een nieuw vliegtuig cadeau . Deze, een Mü-13E tweezitter, kregen we onder de voorwaarde dat we het tweede vliegtuig zelf in de groep zouden bouwen.

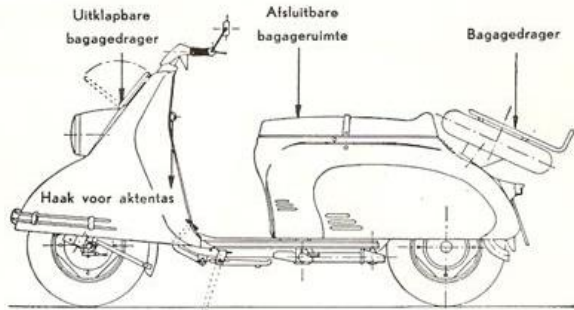
Nadat de Mü in de fabriek door mevrouw Heinkel gedoopt was op de naam "Remstal", vertrokken we naar Kirchheim/Teck, waar op de Hahnweier de eerste cursus werd gegeven.

Er kwamen ongeveer het dubbele aantal vlieglerlingen op af dan de vlieg instructeur aan kon. Geen wonder, want iedereen die de cursus afrondde, zou een extra vrije dag krijgen!

Om het aantal deelnemers te verminderen, greep de leraar naar een drastisch middel. Hij maakte met iedereen een zeer korte gastvlucht. Nadat het slepen nauwelijks was afgerond, zette hij de vogel direct op zijn neus en zei: " Zo gaan we naar beneden". Na nog een aantal capriolen werd onmiddellijk weer geland. Een ieder van wie de kotszak niet meer leeg was, dat waren er niet weinig, mocht direct naar huis terug. Nu was de schare vlieg aspiranten te overzien

Wordt vervolgd...

Geen andere scooter biedt van huis uit zoveel bagagemogelijkheden. Niet alleen kan op het reservewiel een sterke, verchroomde bagagedrager worden gemonteerd, bovendien is de Heinkel nog van een uitklapbare bagagedrager boven de koplamp voorzien. Onder de zitbank is een flinke ruimte aanwezig en tegen de frontbeplating is een haak aangebracht voor het meenemen van een aktentas. Tenslotte kunnen aan de binnenzijde van de frontbeplating en aan weerszijden van de zijbeplating waterdichte tassen worden aangebracht. Daardoor is de Heinkel een ideale scooter voor groot toerisme!

De geschonken Heinkelscooter.

Half juni dit jaar wordt de voorzitter 's avonds gebeld door Rob Meulenberg uit Zoetermeer. Rob vertelt mij dat hij al vele jaren lid is van Heinkelklub "de Kwakel". Geen actief lid, maar draagt de klub een warm hart toe. Jaren geleden kwam hij op het spoor van heel veel Heinkel onderdelen die in huis gevonden waren door de familie van een overleden man. Rob, omdat hij een Heinkel bezit, werd door de familie gevraagd om eens te komen kijken en trof daar heel veel Heinkel onderdelen aan. Door het hele huis tot aan de kruipruimte toe lagen gedemonteerde Heinkels. De vraag was natuurlijk wat moet je daar mee? Omdat Rob toen al lid was van de klub heeft hij het toenmalig bestuur ingelicht en gevraagd of de klub hier wat mee kon? Ook toen bestond het bestuur al uit leden die niet terugdeinsden om voor de klub wat extra te doen, zeker als dat ook voor de clubkas nog wat opbracht. Veel leden onder ons weten dit zeker nog te vertellen. Het bestuur heeft allemaal pakketjes onderdelen gemaakt met een lotnummer erop, er is een loterij uitgeschreven met altijd prijs. Ieder Heinkellid had de kans om 1 lot te kopen en op een zaterdagmiddag zijn alle prijzen uitgesteld bij De Jong landbouw mechanisatie in De Kwakel. En hebben alle lot kopers hun prijzen opgehaald Over dit alles is nog lang gesproken en nog steeds niet vergeten.

Maar goed ik dwaal af van hetgeen ik wilde vertellen. Rob, daar had ik het over, was zo onfortuinlijk om zijn enkel te breken een jaar of twee geleden en durfde daarna geen scooter meer te rijden. De scooter was in de garagebox terecht gekomen en stond daar ongebruikt te staan. Rob had er eens over nagedacht wat hij met de scooter wilde en besloot de voorzitter van de Heinkelklub eens te bellen. De voorzitter reageerde eerst wat afhoudend toen Rob vertelde dat hij zijn Heinkel kwijt wilde. Het bestuur is er niet om scooters voor leden te verkopen en wil hier ook niet in bemiddelen.

Maar dit was ook in het geheel niet de bedoeling hij wilde van de scooter af en had besloten hem aan de club te geven. En wanneer wij tijd hadden om de scooter op te halen? Tevens had hij twee gereviseerde Heinkel blokken, een benzinetank en een treeplank liggen. We moesten alles maar meenemen, dan was hij ervan af. De enige tegenprestatie, ik moest er zorg voor dragen dat zijn lidmaatschap per januari 2021 beëindigd werd. En zo is het geschied. De voorzitter is naar Zoetermeer gegaan en heeft de scooter en onderdelen opgeladen. Nogmaals gevraagd of Rob er echt niets voor wilde hebben? Nee, Nee, Nee, als de club er blij mee is, is het goed zo. Nog gevraagd of hij voorkeur had wat de club ermee ging doen. Dat maakte hem niet uit als het de club maar ten goede komt.

De voorzitter heeft dit hele verhaal in de eerst volgende bestuursvergadering ter tafel gebracht. Het bestuur was/is natuurlijk heel blij met deze gift maar moest er wel over nadenken wat we met deze aanwinst gaan doen. Verkopen ? Tentoonstellen (we hebben de serie compleet)? Misschien is er onder de leden een goed plan? De motorblokken, tank en treeplank kunnen we wel verkopen. Hier heeft de club niets aan. De scooter is een lopende 103A2, helemaal compleet met Ideal scherm en koffer rood/wit, redelijk netjes in de lak. We hebben als bestuur iets om over na te denken.

Maar eerst wil ik Rob Meulenberg bedanken voor zijn gulle gift namens bestuur en leden van Heinkelklub De Kwakel.

We gaan er zorg voor dragen dat de Heinkelklub een goede bestemming geeft aan de door Rob geschonken scooter en onderdelen.

Mit dem
HEINKEL
Tourist

zählen Freizeit
und Urlaub doppelt!

Sluitingsdatum kopij is **30 december 2020**

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Seipgensstraat 50, 6164 HR Geleen